

Hogere voorziening ingesteld op 18 december 2017 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 10 oktober 2017 in zaak T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd / Europese Commissie

(Zaak C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland, A. Demeneix en M. França, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 10 oktober 2017 in zaak T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd / Commissie vernietigen, het in eerste aanleg gedane verzoek afwijzen en verzoekster verwijzen in de kosten;

of, subsidiair,

— de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor herbeoordeling; de beslissing omtrent de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening van de Commissie is gericht tegen het arrest van het Gerecht van 10 oktober 2017 in zaak T-435/15. Bij dat arrest heeft het Gerecht uitvoeringsverordening (EU) 2015/776 ⁽¹⁾ van de Commissie van 18 mei 2015 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij verordening (EU) nr. 502/2013 van de Raad is ingesteld op rijwielen van oorsprong uit de Volksrepubliek China tot rijwielen verzonden vanuit Cambodja, Pakistan en de Filipijnen, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Cambodja, Pakistan en de Filipijnen, nietig verklaard, voor zover het Kolachi Raj betreft.

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert de Commissie één middel aan.

De Commissie is van mening dat het Gerecht artikel 13, lid 2, onder b) van de antidumpingbasisverordening onjuist heeft uitgelegd. In de eerste plaats heeft het Gerecht in het bestreden arrest onterecht oorsprongregels gebruikt bij de toepassing van artikel 13 van de basisverordening en bij de uitlegging van het begrip „uit” in haar artikel 13, lid 2, onder [a]), daarvan. In de tweede plaats heeft het Gerecht onterecht het soort bewijsmateriaal beperkt dat de Commissie mag gebruiken om aan te tonen dat delen afkomstig zijn „uit” het land dat het voorwerp van de antidumpingmaatregelen uitmaakt. Volgens de Commissie is de uitlegging van het Gerecht niet in overeenstemming met de tekst, de context en het doel van artikel 13 van de basisverordening, noch met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake antiontwijkingsmaatregelen.

⁽¹⁾ PB 2015, L 122, blz. 4.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 18 december 2017 — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa / Comune di Tarvisio

(Zaak C-710/17)

(2018/C 112/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Verweerder: Comune di Tarvisio

Prejudiciële vraag

Is een bepaling als die van artikel 53, lid 3, van wetsbesluit nr. 163 van 16 april 2006, volgens welke een onderneming mag deelnemen met een „aangewezen” ontwerper die op zijn beurt geen beroep kan doen op de capaciteiten van derden omdat hij geen inschrijver is, verenigbaar met artikel 48 van richtlijn 2004/18/EG⁽¹⁾ van 31 maart 2004?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB 2004, L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italië) op 20 december 2017 — EN.SA. Srl / Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Zaak C-712/17)

(2018/C 112/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EN.SA. Srl

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Prejudiciële vraag

Is in geval van als fictief beschouwde handelingen die de fiscus geen nadeel hebben berokkend en de belastingplichtige geen belastingvoordeel hebben opgeleverd, de nationale regeling die volgt uit de toepassing van artikel 19 (Aftrek) en artikel 21, lid 7, (Facturering van handelingen) van presidentieel decreet 633 van 26 oktober 1972 en van artikel 6, lid 6, van wetsdecreet nr. 471 van 18 december 1997 (Schending van verplichtingen betreffende documentatie, registratie en vaststelling van handelingen), in overeenstemming met de door het Hof van Justitie ontwikkelde communautaire beginselen op het gebied van btw, aangezien de gelijktijdige toepassing van de nationale bepalingen tot gevolg heeft:

- dat de belasting die de koper over de aankopen heeft betaald voor elke litigieuze transactie die hetzelfde voorwerp betreft en dezelfde heffingsgrondslag heeft, steeds weer niet-aftrekbaar is;
 - dat aan de zijde van de verkoper belasting wordt geheven en moet worden betaald (en terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting is uitgesloten) met betrekking tot de overeenkomstige parallelle verkooptransacties die eveneens als fictief worden beschouwd;
 - dat een boete wordt opgelegd gelijk aan het bedrag van de niet-aftrekbaar geachte belasting over de verkooptransacties?
-